

BAJTÁRSI LEVÉL

HIVEN! BECSÜLTTEL VITÉZÜL!

1951.IV.évf.4.levél.

31.oldal.

Salzburg,1951.III/5.

KERESZTÉNY RENAISSANCE.

Az emberiségnek keresztény megújulásra van szüksége, hogy egyéni és közösségi élete újra szép, boldog és sok-sok földi s földöntúli örömtadó legyen!... Bölcsék, tudósok, társadalomkutatók és nemzetgazdászok az új és legújabb korban, az emberiség boldogítására létrehozták: a humanizmust, liberalizmust, kapitalizmust, szocializmust, kommunizmust és nihilizmust, de az emberiség történelmének egész folyamán olyan megkínzott, elnyomott, boldogtalan és szenvedő nem volt, mint ezeknek a rendszereknek súlya és terhe alatt. Bárholva vetjük tekintetünket, a világon mindenütt felfordulás, nyugtalanság, békeféltenség, nyomor és nagy-nagy feszültség üli meg az emberiséget és nem tudja senki, milyen borzalmakat rejt és hord magában a jövő?!
Kivezetőt e nagy zür-zavarban és összevisszáságban csak egy találhatók: a Keresztény Renaissance, mely ma ott él minden jószándéku embernek lelkében és szívében s csak arra van szükség, hogy a nagy vágyódás és soványág a szebb és boldogabb jövő iránt megfelelő összefogásban, tervszerűségben és keresztény szeretetben gyakorlatilag megvalósuljon.

Sajnos ma a világ jórésze ajkbiggyesztéssel tekint a Keresztény Renaissance-ra és tovább kísérletezik a szociálistikus, kommunisztikus és egyéb társadalmi és gazdasági rendszerekkel, melyeknek legnagyobb hibájuk és helyrehozhatatlan bajuk, hogy nem ker sztenyiek, tehát a keresztény népeknek békét, boldogságot és nyugalmat nem is biztosíthatnak!

A Keresztény Renaissance-nak ezzel szemben az a rendeltetése és célja, hogy keresztény életberendezkedést adjon: legyenek családoknak, társadalomnak államnak s az egész emberiségnek!

A Keresztény Renaissance azt munkálja, hogy a keresztény életideál ne maradjon a templom falai között, hanem annak embert és közösséget nevelő hatása áradjon szét a világba és termékenyítő áldása nyilvánuljon meg munkában, gazdaságban, politikában, tudományban, műveltségben és művészetben egy szóval az emberi alkotóképesség minden terén és területén.

A Keresztény Renaissance hirdeti és munkálja, hogy az embernek és emberiségnek minden munkája, cselekedete és magatartása összhangba kell hogy legyen keresztény hitével és erkölcsével.

Erre az összhangra azért van szüksége, mert ott anyagi jólét, testi örömeink és élvezetek tartósan nem elégitik ki, hanem számára egyedül és kizárólag tartós boldogságot a lelkiüdv adhat!

A lelkiüdv nélküli élet olyan, mint a virág illat nélkül, az éjszaka holdvilág nélkül, a szellem képzület nélkül és a halál feltámadás nélkül!

Bajtársaink! Ha az elmondottak felett gondolkozunk, rájövünk, hogy ugy nekünk magyaroknak, mint minden nének és nemzetnek jövő útja és boldogsága egyedül a megújuló kereszténységben található fel, melyet részünkre nem csak vállalás formában, hanem jogi, társadalmi és minden más viszonylatban Krisztus tanítása ír elő és az Egyház a maga szeretetteljes, békés eszközeivel munkál!

MÁRCZIUS 15.

1848 óta a márczius 15-én népünknek nemzetünknek szabadság ünnepe lett. E napon a szabadság eszményiségek és jogok mellett az örök magyar szabadságot és függetlenséget ünnepeljük, abban a mértékben és módon, ahogyan azt a legnagyobb magyarok: gróf Széchenyi István, Kossuth Lajos és Petőfi Sándor az egész kultur világ előtt bemutatták. Ünnepeljük abban a mértékben, ahogyan nemzetünknek minden hű fia a szabadságért és függetlenségért életét és vérért a haza oltárára tette.

Ez a nagy áldozat egy örök kötelezettséget ró reánk, nevezetesen azt, hogy tudjunk mindenkor, minden időben igaz magyarok lenni.

Minden igaz magyar tudja, hogy a szabadság szent ünnepét - a márczius 15-ét, az ezeréves Szent Istváni keresztény állameszme szellemében kell ünnepelni és megtartani. Magyarságunknak Szent Istváni magyar állameszme a lex aeterna, azaz az örök törvény! Ugyanis valahányszor e törvénytől eltért nemzetünk, mindenkor pusztulásba jutott, és korunkban az istentelen bolsevista népköztársaság rabszolgátságát kénytelen hordozni. A nagy szenvedésért és megpróbáltatásért nem a magyar nemzet a bűnös, kinek lelkében a szabadság és függetlenségi eszmények sohasem hervadtak el, hanem bűnösök és bűnrészesek azok, akik a márczius 15-ét megsufolyják és jogtalanul maguk számára ki akarják sajátítani. Ezek a bűnösök nem törődnek az összmagyarság legelemibb jogaival, hanem lábbal taposnak mindent, ami keresztény és magyar.

Hat hosszú esztendeje viselik drága magyar véreink a sántáni kommunizmus minden kegyetlenségét és terrorját. De e végtelennek látszó szenvedés úgy látszik még nem volt előleges arra, hogy emigrációs magyarságunkat, illetve annak vezetőit észretérítse s az ezeréves keresztény alapokra visszavezesse. Az egymással szembe álló emigráns táborok ma még dühödt ellenségként acsarkodnak egymás ellen és magyar testvérséget, magyar összefogást és lelkiességet nem, csak gyűlölködést látunk mindenfelől.

A féktelen pártoskodás és gyűlölködés nem a szabadság eszményisége érdekében, hanem a hatalomért folyik. Mindegyik part saját terve és elgondolása szerint akarja boldogítani a magyarságot. A boldogítást azonban nem a szabadságjogoknak és eszményiségeknek tiszteltbentartásával és szem előtt tartásával lehet elérni.

Csendőr Bajtársak! Ovjuk és védjük magunkat a céltalan és károkozó emigrációs betegségtől. Tartsuk meg magunkat és közösségünket a magyar keresztény összetartás, megbecsülés és törvénytisztelet bajnokainak. Ha ezen az uton haladunk, akkor az örök márcziusi eszményeket szolgálva igaz magyar szívvel és lelkesedéssel ünnepelhetjük a magyar szabadság ünnepét. Csendőr Bajtársak! Ne feledjük el, hogy két igen nagy feladat vár reánk, melynek minden körülmények között meg kell és meg is fogunk felelni. Első feladatunk felszabadítani drága magyar hazánkat és édes magyar testvéreinket a bolsevizmus rabságából. Második feladatunk alig kisebb ennél, mert azt a szent kötelezettséget rója reánk, hogy a szocializmusoknak és kommunizmusnak téves eszme világában került honfitársainkat megmentsük az igaz, örök szent magyar eszményiségnek a valódi magyar szabadságnak és az igazi függetlenségnek.

ADAKOZÁS A CSENDŐRZASZLORA.

(Schillingben, portót leszámítva)

Cs. I. 20. -- Perlaky Ferenc 150. -- Kiss Károly 28. -- Daku Pál 140. -- Szabó Sándor 5. -- Szigeti László 30. -- Z. A. 10. -- D. M. 20. -- Józsa J. 15. -- L. alov. 25. -- H. I. 20. -- M. J. 28. -- M. György 28. -- B. B. 5. -- B. Zs. 10. -- vitész Subik Károly preláta 27. -- Cz. J. 27. -- L. J. 49. 50. -- B. S. 10. -- K. Gy. 8. 50. -- H. M. 8. -- V. J. 20. -- D. I. 50. -- Sz. K. 10. -- B. K. Gy. 10. -- Cs. M. 10. -- F. K. 50. -- L. M. 32. 50. -- L. I. 20. -- K. Gy. 20. -- T. E. 10. -- D. I. 10. -- U. J. 10. -- K. F. 10. -- K. G. 20. -- V. J. 70. -- T. D. 30. -- H. G. 5. -- L. I. 5. -- S. M. 23. -- G. K. 23. -- T. 1120. -- A. P. 115. -- V. M. 57. 50. -- G. L. 57. 50. -- N. I. 57. 50. -- O. S. L. 57. 50. -- F. I. 28. 75. -- Cs. J. 57. 50. -- F. I. 57. 50. -- K. F. 25. 50. D. F. 5. -- R. K. 5. -- E. J. 8. 50. R. J. 25. 50. Cs. J. 60. -- N. J. 10. -- J. P. 10. -- (Folytatjuk)

TANULMÁNYI ROVAT.

A Szut. VII. Fej.-ben foglalt "Szolgálati Feladatok" kérdésével legközelebbi számunkban foglalkozunk. Ez alkalommal még a fegyelem kérdését veszük elő, hogy ezen mindennél fontosabb kérdésben lehetőleg egységes álláspont alakuljon ki.

"Kell-e fegyelem?" c. kérdésünkhöz igen sok Bajtársunk hozzászólt. Sajnáljuk, hogy helyszüke miatt az értékes fejtegetéseknek jelentősen nem tudunk teret biztosítani, de mihelyt erre mód kerül, örömmel tesszük. A hozzászólások közül különösen kiemelkedett Száraz A. J. P. N. J. B. K. és I. M. cikkei, kik minden tekintetben a fegyelem szükségessége mellett foglaltak állást és kifejezésre juttatták, hogy a régi fegyelem jó, üdvös és mindenben megfelelő volt. Két fiatal őrmester-H-M. és K.A. d. ismerte ugyan a fegyelem szükségességét, de az egyik a francia, cseh, román, szlovák stb. népek fegyelmisszabályait a mieink elé helyezte, míg a másik fegyelmi szabályzataink megváltoztatását tartja szükségesnek. Tekintve, hogy álláspontjokkal csak egyedülállnának, nyilvánosan azokkal nem foglalkozunk (az illetők a választ közvetlenül megkapták) hanem egy szállongó hírrel kívánunk szembe nézni, melyet Bajtársainktól elég gyakran lehet hallani. Arról van ugyanísszó, hogy állítólag 3. es. tiszti a fegyelmet irgalmatlanul kezelte és alárendeltjeit még tetleg is bántalmazta.

Előljáróban le kell szögezzük, hogy Szabályzataink értelmében a fegyelmet, sem szigorúan, sem enyhén kezelni nem szabad, hanem azt mindenkiel szemben igazságosan kell alkalmazni! Aki tehát a fegyelmet túl szigorúan, vagy enyhén kezel, az Szabályzat ellenesen cselekszik, illetve cselekedett!

Ami a bántalmazás kérdését illeti, ha az valóban megtörtént, az illeték iránti megvetéssel könyveljük el. Az ilyen eset intőpélda kell legyen minden előljáró számára, hogy a fegyelemkezelés ellenőrzése milyen nagy fontosságú kötelesség, melyet minden előljárónak a legteljesebben kell végeznie!

A kérdésnek azonban van egy másik oldala is. Milyen csundöröknök tekintjük azokat, kik hegytákn magukat bántalmaztatni, de az illeték nem jelentették akkor gél, hanem az emigrációt tartják alkalmasnak arra, hogy ez irányú fájdalmaikat előadják és terjesszék.

A Szolg. Szab. ugyanis előírja, hogy minden alárendeltnek elvitathatatlannal joga, miszerint, ha érzi, hogy előljárója vele szemben igazságtalanságot követett el, ügyét-panasz alakjában felsőbb előljárókhoz vigye, kik a panasz kötelesek alaposan kivizsgálni és ha az valóban helytálló, a panasz tárgyát megfelelő módon orvosolni!

Honnan tudhatja a magasabb előljáró, hogy akad olyan elvetsmedett pk. is, aki alárendeltjét megüti, ha az illeték bántalmazott nem tesz feljelentést? Joggal kérdezhető, hogy milyen okból kifolyólag nem tett bántalmazója ellen feljelentést?!

Szabályzataink ugyanis e tekintetben ezeket rendelik: az az előljáró, ki alárendeltjét tetleg bántalmazza, hadtörvényszéki eljárás alá kerül és nemcsak rendfokozatát veszti, hanem legkevesebb egy évi börtön büntetést is kap.

Mi indithatta tehát a bántalmazott csö-kezt arra, hogy ezen jogokkal nem éltek? Olyan kérdés ez, melyre ha feleletet adunk, az illetéket el kell marasztaljuk! Tehát nem elemezzük tovább a kérdést, hanem leszögezzük, hogy a fegyelemkezelés egész embert igényel és csak fegyelmezett ember képes a fegyelmet helyesen és igazságosan kezelni!

Aki eltűri, hogy előljárója megüsse és ellene feljelentést nem tesz, az szegénységi bizonyítványt állít ki magáról, katonás voltáról és vajjon milyen pk. valik az ilyen csö-ből?!

Ne feledjük, hogy a fegyelemkezelésnél nemcsak előljárói jogok, hanem alárendelti jogok is vannak és pedig olyan hatalmas jogok, melyekkel ha él, akkor azok megvédik mindenféle jogtalanságtól és tulkapástól. Aki azonban nem él a Szabályzatban biztosított jogával, az mint bűnrészes közreműködik a fegyvelmentlenség fenntartásában és kialakításában!

Ezeket a tudnivalókat a fegyelemről minden csö-nek ismernie és gyakorolni is kell!

JOGSZOLGÁLTATÁS A HORTHY RENDSZERBEN.

(Írta: Dr. Boross Ferencz)

Valamely ország erkölcsi színvonalának értékelésénél nemcsak az a tényező bír jelentőséggel, hogy az alkotmányszabta formában hozott jogszabályok a közjó érdekeit szolgálják-e, hanem döntő jelentősége van annak a körülménynek, hogy a közjó érdekében hozott jogszabályok a céljainknak és rendeltetéseiknek megfelelően hajthatnak-e végre.

A törvény önmagában csak pusztá keret, melyet tartalommal a végrehajtó szervnek-rendszerint a bíróságnak-kell megöltteni. A legtökéletesebb törvény sem felel meg céljának, ha bíróságaink nem vizsgálják a törvényhozó szándékát, akaratát.

Amíg azonban bíróságaink a törvényt alkalmazni kötelesek voltak, a rendeletek alkalmazásánál-alkotmányunk értelmében-megillette bíróságainkat az a különleges jog, hogy a rendelet törvényességét vizsgálják, vagyis vizsgálat tárgyává tegyék, hogy a rendeletet kibocsátó miniszternek meg volt-e a törvényes felhatalmazása a rendelet kibocsátására. Az alkotmányos országok között Magyarország előkelő helyet foglalt el s bíróságaink-alkotmányunknak megfelelően-bizonyos mértékben ellenőrző jogot gyakoroltak a kormányzat ténykedései felett.

Bíróságaink az elmúlt évtizedek alatt nemcsak az meglevő jogot alkalmazták, hanem a törvényeknek gyakran kiáltó hiányosságai folytán az új jogszabályok tömegét alkották, a hozott jogszabályokkal a magyar életet annak igen sok területén kedvezően átalakították, gazdasági életünkre befolyást gyakoroltak s itt-étezekben minden téren oly mérvű előhaladást értek el, mely az alsóbb néprétegek életszínvonalának emelésére felettébb jótékony hatással volt.

Az utóbbi két és fél évtized jogfejlődését főleg az a körülmény biztosította, hogy az 1869. IV. t. c.-ben biztosított bírói függetlenség, Horthy Miklós államfői működése alatt majdnem csobitatlanul érvényesült. A bírói függetlenségnek csupán a háborus szükségállapot követ éztében esett csorbába, midőn az 1942-ben hozott törvény kimondotta, hogy "bírák és ügyészek közérdekből áthelyezhetők". Ezzel a törvényvel a bírák és ügyészek a kormánnyal bizonyos függő viszonyba kerültek. És az áthelyezés veszélye a bírót ítélkezésében befolyásolhatta s ez a befolyás főleg ott nyilvánult meg midőn az állam és egyén érdekei egymással ütköztek. Eltekintve azonban a bírói függetlenséget veszélyeztető törvénytől, a bírói függetlenség hazánkban azért nem volt eszményileg megvalósítva, mert a bírói előléptetése és kinevezése a mindenkori kormánnyal függött. És a kormányzat rendszerint azokat ültette magasabb méltóságokba, kiket politikai érdemeiért jutalmazni akart. Politikai érdemeik jutalmazása fejében kerültek az elmúlt évtizedek alatt a m. kir. Közigazgatási Bíróság elnöki székébe, báró Vlássich Gyula és a m. kir. Kúria elnöki székébe Töreký Géza és Szomák Junó. Töreký kinevezése annál kirívóbb volt, mert kinevezésével szakították azon fennálló gyakorlattal, miszerint a Kuria elnöke csak polgári bíró, másodelnöke pedig csak büntetőbíró lehet. Igaz, hogy ugy Töreký, mint Szomák, a magyar bírói karnak legnagyobb értékei voltak, kik jogi képzettségüknél fogva mindenképpen alkalmasak voltak a legmagasabb bírói méltóság betöltésére.

Polgári bíróságaink a kérdéses időben jogfejlődés terén hatalmas lépéseket tettek előre. A magyar Judikaturába bevonult a "méltányosság" jogelve, mely az egyes személyek és a Kincstár közötti perekben gyakran hozott marasztaló ítéletet a Kincstárra nézve.

Polgári bíráskodásban még ugyan sem merült fel, hogy bíróságaink nem az igazságnak megfelelően döntenének. És a közzelfogás a büntető bíróságaink ítélleteit is mindenkor elfogulatlannak minősítette. Mindez élénken igazolja, hogy a magyar bíróság a Horthy rendszerben hivatásának magaslátán állott és ennek megfelelően nemzetközi viszonylatban is igen nagy tekintélynek és megbecsülésnek örvendett!

RÉGI MESE MINDIG ÚJ.

(Befejező közlem. Irta, Dr. D.)

Testüket és felszerelésüket fáradtan vonszoló katonák huznak át az óvohelyen. Nem szólnak csak mennék... s ebből a szomorú-néma menetből tudja a megriadt lakosság, hogy a hősi küzdelemnek vége, mert a háztömb, vagy ház faladásra kerül és.....jön az orosz!

Halotti csend... kétségbeesett várakozás..... A férfi kezekből kihulott fegyver nyomán préda az élet és szabad zsákmány a féltve őrzött női becsület!... Beteljesedett!....

A vár környékére zsugorodott védőterületre zápoként hull a bomba. A támadók eredményre törnek s éjjel-nappal rohamozzák az éhségtől és fáradtságtól agyon csigázott védőket!

A Délivásut területén különösen heves harcok folynak. A kommunistáknak nagy veszteségek árán sikerült magukat befészkelniök az állomás épület romjai közé. Már vontatták is előre harci gépeiket, hogy térfoglalásukat kiszélesítsék, midőn egyszerre lendületes roham robban ki rájuk és menekül a szovjet katona, hogy lába sem ér földet!... Egyenlő erők esetén nem volna méltó ellenfele a magyarnak, mert a szóban levő sikeres rohamot tíz elszánt magyar honvéd hajtotta végre, mely elől a husz annyi orosz fejvesztetten menekült.

Közben lassan teltek az olom lábakon járó napok és hetek. Már csak a vár tartotta magát. A vár óvohelyei és alagutjai sebesültekkel és halottakkal zsúfolásig telve voltak. Élelem, víz, gyógyszer és orvosi segítség megszűnt... Az örületes bombázás letarolta az épületeket és a királyivár, a magyar nemzet büszkesége, a gyönyörű Budapest igazi kincse és gyöngye, napok óta lángokban áll...

A csendőrség pk.-a látva a tarthatatlan helyzetet, hogy az oroszokat a vár elfoglalásának dicsőségétől elússe, csendőreivel a németek lefegyverzésére készül, mit azonban keresztülvinni nem lehet, mert sem élelem sem lőszer. Ezen mulott, hogy a nemzeti szocializmusnak és a bolsevizmusnak gigantikus harcából, a keresztény magyar trikolór-Budavár romjainak ornára föl nem kerülhetett.....

1945 febr. 14-én hajnalra kelve, a védők pk.-a Budakeszi és a Paszárét irányába kitörést rendelt el... A kitörési tervet a bolsevikiek kémjeik útján megkapták s így tulajdonképpen harcra sor sem kerülhetett, hanem a bolsevikiek a várbelieket légfegyverezték még mielőtt azok fegyvereiket használni tudhatták volna... Sok ezer halott maradt nem a csatatéren, hanem a gyilkosság színhelyén, miután a kommunistáknak módjukban állott volna a kitörésben résztvevőket foglyul ejteni. Elvakult dühükben azonban, hogy hősi és ellenfeleiket nyílt harcban legyőzni nem tudták, -gyáván megsemmisítették őket!

E véres csunya akkorddal befejeződött a három és félhónapig tartott ostrom és keudetét vette a magyar nép intézményes, kiirtása a szovjet által.

Elült a harcaizaj.... Dermedt némaság borult a keresztény magarságra, mialatt a nyugatiak együtt ünnepeltek a bolsevikiekkel.

A szovjet barátságának és ünneplésének a nyugatiak szájában ma már keserű íze van, Most már ők is látják, hogy kit mentettek meg a végpusztulástól. Utban a kiábrándulás és eljön az idő, midőn minden elfogulatlan nép tisztán látja, hogy Budapest hősi védelmében, milyen szolgálatot teljesített Európának és a világnak a magyar!

Eddig tart az igaz mese! De száll és szól az ősi rege, hogy Csaba királyfi a jelen borzalmas szenvedései között is hú magyarjai mellett áll és megfojja őket segíteni.

A délibábos magyar rónán, lankás Dunántulon s a gyönyörű Kárpát vidékeken elnyomatásban-kifosztottan, de nem reményvesztetten-itt is, ott is összedugják fejüket csodaváró magyarok... kik érzik, hogy a segítség most sem marad el... Fegyverre vár a magyar, hogy Attila kardját kezébe véve Isten kardjával, Isten kardjaként örködjék a Kárpátok orrán nyugat békéje felett.

Fegyverre vár a magyar, hogy keresztény lelkiiséggel teljesíthesse to-

vábra is ezeréves hivatását... Képzeltvilágából azonban a ker szénység sem irtotta ki a Kelet szimpompás mesevilágát... Valóban nem lehet emlékeztetőhöz kitörölni a nagyszerű multat-a csodával határos fennmaradását!

A testvértelen magyarnak Európa közepén ezeréven át való megmaradása egy olyan igaz mese, mely korokon és nemzedékeken keresztül mindig megújul és mindig igaz marad! Igaz marad, hogy "Nem vesztet el Magyarország sohasem, sohasem... védelmezi-oltalmazza az Isten, az Isten....."

MIKOR AZ UTCA NEVET.

A B.L. egyik előző számában a mosolygásról írtam. Most a mosolygás testvérével a nevetéssel kívánok foglalkozni.

Van ember, ki semmi, soha nem nevet. (Ilyen emberre azt szokták mondani, hogy nevetni a padlásra jár) Van viszont, aki minden nevet. A nevető ember boldognak mondható, mert a világot mindig rozsaszinben látja. Külömben is a nevetés a jókedvnek, jó hangultnak, az örömmek és boldogságnak a megnyilvánulása. Érdekes, hogy az ember gyakran kárörömből is nevet, általában véve azonban csak akkor, ha az illető károsodása inkább látszólagos, mint valóságos.

A nevetés ragadós is azért, mert az emberek nagyrésze szívesen és örömmel nevet. Nevetni pedig sok mindenre lehet. Lehet furcsaságokon, félszűségeken, tréfákon és más gyebekeken nevetni. Nevetnek az emberek színházakban, előadásokon, mulatságokon stb. de jellemző, hogy olykor az utca is nevet. Az utca nevetését a közelmúltban két ízben is sikerült megtapasztalnom. Egyik alkalommal, tavaszi napsütésben haladtam a grazi parkon végig. A házak boldogan fűdötek a napfényben s úgy éreztem, mintha az egész utcasor mosolygott volna, ami engemet is jókedvre hangolt. Amint így meyelek a sétát közlében nagyobb csoportosulást látok. Közéjük ve, yülök és felfedezem, hogy a következő egy gyikocska szaladgál. A közeli sétatér bokrai közül tévedt ide és grazi szenzáció lett az eszfalton. A csödület láttára rendőr is került elő, aki hogy véget vessen a látványosságnak oda szölt egy tanuló gyereknek hogy a gyikocskát vigye a eszejék közé.

A gyermek készségesen lehajolt, hogy az utasítást teljesítse és akkor az utca hársány hahotájára a esöpp kis állat harapásra tátotta száját. Az egyetlőtlen harc, mely az állat részéről élet-halál haronak nézett ki, kiváltotta a nézősereg hangos nevetését....

Egy másik köznevetésnek a tél folyamán voltam szemtanuja. A Kepler hidon egy fiatalember elcsuszott a begurult a Murába... Kivonultak a mentők és nagy szorgoskodással a derékigére vízből kimentették az áldozatot, kit karjánál fogva vezettek a mentőkosiba. Mikor az akarattalanul hidegzuhanyt vett, azott fiatalember-szegénylősen, de mégis komoly ábrázattal hagyta magát vezettetni a mentőkkel, akkor az össze gyűlt tömegben kitört a hársány nevetés és nevetett az utca, mert baleset történt, mely azonban inkább komikus mint komoly természetű volt.

AZ ÖREG JUHASZ.

Öreg juhász János áll egy fa tövében. Fél szemmel pislogat gazdjára, a pipászárt ker sgei munka nagy zsebében. Lustálkodik s mégis figyel a párttyent egyet János, mozdul Puli Hosszu nyelvel liheg Puli hasra fekvé. S csaholva kergeti a juhokat oda!

Gazdája ezalatt tömködi pipáját,
Foga közül messze sercinti ki nyálát,
Azten komatosan a gyufáját veszi,
Puli meg a nyáját szorgosan tereli.

Hargittay H.

CSENDŐRÖK A KÁRPATOKON!

/ folytatás. /

Forgó hdgy. jelentést ad: "Fhdgy Ur alázatosan jelentem 2 tiszth, 9 tiszth. lyettes, 120 csendőr, 1 géppuska, 3 golyószóró, 5 géppisztoly, 12 pisztoly. A század menetkész!" "Végigmegyek az oszloponalban sorakozott század előtt. A fejek kisérnek, amelyre elhaladok. 120 csendőr szeme rajtam, keményen állnak, mint a szikla. - "Vigyázz! Pihenj!" Adom a parancsot. Egyenként átvizsgálom a csendőrök fegyverzetét és ruházatát. Kifogásolni valót nem találok.

Mellettünk szintén sorakoznak. Az 1. század is ellenőrzésre vár. T. szds. magához rendel és közli, hogy mint "a távollevő zljpk-ot helyettesítő rangidős századom felett átveszi a parancsnokságot. A zlj. előtt rövid buzdító beszédet tart, kiemelve, hogy ismeretlen feladat elé nézünk, de ezt is megoldjuk, mint az eddigieket a Róna havason s a Tisza forrásvidékén stb. Majd pihenőt ad a gépkocsik beérkezéséig. A legénység elvonul, mi a tisztí étkedésbe megyünk, a lehetőségeket tárgyaljuk. Kíváncsiak vagyunk a feladatra, de azt csak sejtteni lehet. Forgó hdgy. az Uj magyarságot olvassa. A "Pro patria" rovatban ismerőst talál: Pósfay hdgy. az augusztusi hadnagytávadás rangelsője, az erdélyi fronton hősi halált halt. Forgónak évfolyamtársa volt. Forgó Gyuszi nagyot sóhajt az emlékezés fájdalomban és megjegyzi: "Ugy érzem én sem élem túl ezt a bevetést!" Kénytelen vagyok ezen kijelentéséért rosszallásomat kifejezni s egy pohár szilviummal próbálom a szomeru csongrádi fiút jobb hangulatra deríteni... "Igen háboru van s úgy lesz minden ahogy odafent megírták!"

Lassan besötétedik, a hangulat felderül. Acsoara után kártya partik alakulnak, a fiatalok egy-két telefonbeszélgetéssel bucsuznak hölgy-ismerőseiktől, a nők a hozzátartozói a laktanya előtt sétálva gyakran szemikhez emelik zsebkendőiket.

23 h.30 I.-kor végre motorzugást, erős morajlást hallunk. Belép a kapuüyeletes csendőr és jelenti, hogy a gépkocsi oszlok megérkezett. "Sorakozd, sorakozó!" zeng a kemény parancs a hatalmas folyóson. Csendőr csizmák kopogásától reng az épület. A gk. oszlok parancsnoka, egy gk. zászlós jelentkezik T. szts-nál, jelenti, hogy 10 csapatzállító gk.-val megérkezett, azonnal indulni kell. F. lhívja a figyelmet, hogy Szolvján tul erős partizán veszéllyel számolhatunk és készüljünk el közelítadásra. A kocsi hirtelen lefékezése jelenti majd a veszélyt. Kéri, hogy a tisztek közül valaki, aki az utat jól ismeri, az első kocsiba szálljon, nehogy a vezető eltévedjen.

A zászlóalj sorakozik. A kürtös elfujja az imát - az alvó város csendjébe beharsog a csendőrök bucsuja. 260 frontra induló csendőr némán tisztelg.

Indulás előtt ellenőrzöm a század elhelyezkedését, minden kocsi 26 csendőr kerül. Önként jelentkezem az első gépkocsira, az utat igen jól ismerem, sokszor jártam Szolyva és Polna vidéken. A vezetőtl érdeklődöm a helyzet felől. A honvéd őszinte választ ad: "Az oroszok túlerővel támadnak és nincs magyar tartalék. Az fhdgy. urakat is bevetik ellenük." "Végigmegyek a gépkocsi oszlop mellett, a csök elhelyezkedtek, a zlj. indulásrakész. Felrakom rohamsisakomat, felzúgnak a motorok és az oszlop elindul....

1947. okt. 7. Éjjél után néhány perccel a vaksötét éjtszakában bucsuzok Ungvártól. Hűvös az éj a robogó autokon; időnként átcsikkázik agyamon, vajjon mit hoz a holnap? Egyik cigarettát a másik után szívjuk a vezetővel, nehogy elálmosodjunk. Munkácsig nincs veszély, nyugodtan ülünk és figyeljük a reflektorfényben uszó műtat... Egy-egy német jármű hajt el néha mellettünk. 2 óra körül elérjük Munkácsot, az oszlop kelet felé kanyarodik. Géppisztolyomat hónom alá veszem s szinte vekulásig figyelem az utat. 260 csendőr élete függ éberségemen. Nemsokára átfutunk Szolvján is. Gpi-omat lóvérékés helyzetbe veszem, az oszlop erős zugással kapaszkodik felfelé a szerpentineken. / folytatjuk. /

SORSUNK!

írja: Öreg csendör.

A népi demokráciában a csendörök elleni főbűnök a következők: 1. népellenesség és közönséges bűncselekmények,
2. zsidók összeszedése és gettozása,
3. nyilasokhoz való átállás.

1.-hez. E csoportba minden besorolható, amit a kommunista hazugságyár akár a ponyvaregények anyagából, akár az u.n. demokratikus nyomozók fantázia szelvényeként az m.kir. csendőrségre, vagy az egyes csendőrökre ráhuzzott. Teljesen a vád és nyomozó hatóságoktól fügött, hogy mit neveztek el ilyen büntényeknek, melyek ellen fellebezésnek helye, nem volt.

Ha nem lenne annyira tragikusan szomorú a dolog nevetségessé kellene tartanom, hogy az m.kir. csendőrséget népellenesnek bélyegzik. Köztudomású volt Magyarországon, hogy a csendőrség tagjai féltő gondal a magyar nép fiából válogatták ki. Nincsen olyan szervezet a világon, mely a válogatást jobban eszközölte volna, mint ők. A legénység zöme a magyar nép elitjéből, a parasztságból származott. Köztudomású volt a csendőrség szigorú fegyelme, s ha a gondos válogatás ellenére néhány rosszra hajló embernek mégis sikerült bejutnia, az ott vagy gyűrkésen megjavultak, vagy kitették szűrtől, még mielőtt ott megmelegedhetett volna a népellenességet igazolni akaró régalmakkal szemben álljon itt néhány tény mely mindennél jobban rávilágít a magyar nép az m.kir. csendőrség közötti igaz viszonyra és kapcsolatra.

Nem lehet könnyűszem nélkül visszagondolni arra a fogadtatásra, ahogyan a felszabadult Félvidék és Erdély lakossága 1938 és 1940.-ben a bevonuló csendőröket részesítette. Kolozsvárott a Mátyás téren a járda szélén egy öreg ur lefeküdt a földre és megcsókolta a csendőr lábnyomát. Az őt körülvevő kíváncsiaknak elmondotta, hogy régen megfogadta, ha Erdélyben újra magyar csendőr vigyáz a rendre, az elsőnek lábnyomát megcsokolja és hálát ad a jó Istennek, hogy ezt megengedte érni. A fellelkesült tömeg a csendőrtörzsmestert vállaira kapta és úgy vitte be a városba.

Máramaros-szigeten egy jómodu román gazda tömött pénztárcát tett a járási katonai parancsnok asztalára azzal, hogy ez az összeg fele vagyonát jelenti, melyet abból az alkalomból, hogy viszontláthatja a magyar csendőrséget, régi fogadalmához híven a hősi halált halt csendőrök és vértanúk hozzátartozóinak jayára felajánlja.

Egyik, erdélyi fűrésztelep magyar és román munkásai midőn megtudták, hogy a telepre csendőrök érkeztek a fűrésztelpeket gyönyörűen feldiszipították és mindnyájan ünneplőbe öltözködve diszkapuval fogadták a magyar csendőröket.

Ezekhez hasonló vasógos jelenetek csendőnyek felsorolására köteteket lehetne írni.

Csendőrnapiok a nyilvánosság elkerülésével ünnepeltünk, de sohasé tudtuk megkádályozni, hogy az ünneplőbe öltözött község, vagy város lakossága részt ne vegyen a csendőrnapi istentiszteleteken és ünnepeken. Erre a nép és csendőrség közötti viszonyra csak azok huzhatják rá a népellenesség megsejtét, kiknek a néphez annyira közük van, mint a népidemokráciának a demokráciához. Azok a kevesek, kik a csendőrséget nem szerették nem népellenessége miatt tették azt, hanem azért, mert a törvényes renddel és törvényekkel hadilávon állottak. Most azonban természetesen a népidemokráciának ők a legfőbb támaszai és kérlelhetetlen urai, de össze is illenek. / folytatjuk /

FIGYELEM! Jelen Bl.-hez csatolunk 2-2 darab csendőrt ábrázoló levlapot, melyet Szász András bajtársunk készített. Kérjük, hogy a levélzólapon a fejében egy coupont a szerkesztőség címére beküldeni szíveskedjenek.

Tekintsünk csak hetven évvel vissza most a múltba,
Mikor a magyar csendőr elindult az utra.
Csendes- hallgatag volt az ő indulása,
De nincsen is párja széles e világba.

Szükség volt már rájuk szerte a hazában,
Mert törvénytisztelet kevés volt a tájban.
Ők azonban erős kézzel rendet teremtettek,
A derék polgárok nyugodtak lehettek.

A gonoszok mindig reszkettek, ha látták,
De a jó emberek tárt karokkal várták.
Nem pihent meg soha, nem volt maradása,
Hanem mindig csendben a hazát szolgálta.

Olyan volt ő tollas csendőr kalapjában,
Mint sudár jegyenye széles pusztaságban,
Erkölcösen józan, fegyelmezetten bátor,
Talpig legény volt ő mindig fenn a gáton.

Édes szép hazánkat feldulta az ármány,
Testületünk tölgyét megtépte az orkán,
Elpusztult nemzetünk sok színe, virága
És széjjel szóródtunk szerte e világba.

De felvirrad még újra szép hazánk hajnala
És ez lesz a magyarok a legszentebb álma.

Benne a csendőrség erős lesz majd újra,
És boldog lesz a magyar és boldog lesz a haza. /írta: Öreg D.P./

IRTERLES SOROK MÜNCHENBŐL!

Egyik más csendőrtiszthelyettes bajtársunk írja:

A m. kir. csendőrség-munkáján meg továbbra is a mult szent hagyományai mellett és fegyelmező régi alapokon maradjon a régi. Ne feledjük azonban, hogy önfegyelmű nélkül a legjobb és legtökéletesebb fegyelmi szabályok is csak írott találatnak tekinthetők, hanem a fegyelem összekapcsolva az önfegyelművel válik a csendőrökét attól, hogy törvényellenességre, vagy fegyelen bontásra meg vátkedjenek. A fegyelem a fegyelemkezelésben nyilatkozik meg, mely minden előjárónak legfőbb kötelessége, hogy azt higgyék józansággal, jóakarattal és igazságossággal kezelje. A durvaság, lekiacsiyolás nem csendőrhöz méltó. Ilyen fegyelmezés úgy az előjáróhoz, mint az alattvalóhoz méltatlan. A katonai egyenruha fegyelem nélkül gúnytárgyat csinálna annak viselőjéből, aki nem a rendnek öre, hanem rendbontó lenne. Kétségtelenül szükséges a fegyelem megtartásához az erős kéz, mely ha kell lesulyt, de ugyanakkor fel is emel. A félelemben lakozó fegyelen helytelen, hanem annak erőt adónak, biztatónak és nevelőnek kell lennie, mihez feltétlenül szükséges, hogy az előjáró alattvalójának lelkületét megismerje és vele mindenkor egyénileg bánjék. Ilyen fegyelem kezelés mellett ha itt-ott zökkönök is akadnak, de minden bajon átségit az önfegyelen bel adódó tisztelet, engedelmesség és megbecsülés. Hosszu évtizedek tapasztalatából lezúrt ezen gondolatainmal örömmel járulok hozzá a felvetett fegyelmi kérdés tisztázásához. Egyben kérem a szerkesztőséget, hogy közölje miszerint a B.L.-hez való hozzájárulásunkat Németországból miként tudnánk legkönnyebben eszközölni.

/A B.L.-hez való hozzájárulást úgy Németországból, mint más országokból nemzetközi couponokkal lehet eszközölni, melyet postán árusítanak és a lap ára egy külföldi levélbélyeg árával azonos. Szerkesztő./

Párisban június 5-én ül össze a külügyminiszterhelyettesek értekezlete, hogy napirendet állítson össze a nyakok tanácskozására. Kérdés azonban, hogy sikerül-e a napirendben megállapodniok. Feltéve, hogy ez megtörténik a tanácskozás hangulata és helyzete egészen más lesz, mint a pödsami és az azóta lefolyt többi megbeszéléseken. Az eddigi összebőve-teleknek az volt a jellegzetessége, hogy a Szovjet a maga 175 fegyverrel álló hadosztályával szemben az U.S.A. csak 10 hadosztállal rendelkezett.

Miután a Szovjet a jószándékát táplált illuziókat koreai békeszegésével a legnagyobb nyugati koponyákban is széjjelzuzta-kezdett vette Nyugat felfegyverkezése. Mult számunkban ismertettük a fel-állításra kerülő haderőt, most néhány adatot közlünk az U.S.A. fegyverkeze-ési programjából, mely az amerikai katonai szaklapok révén nyilvánosságra került.

Említettük, hogy a koreai háború kitörésekor az U.S.A. hadereje 10 hadosztályt és 45 repülőosztályt tett ki, amihez két tengerész gyalog hadosztály és 239.egységből álló flotta csatlakozott. A hadosztályok alig érték el hadilőtszámuk 66. -át. A szárazföldi haderőnek 6.000. páncélos állt rendelkezésére. Ebből a haderőből 5 hadosztály az anyaor-szágán kívül teljesített szolgálatot, mint megszálló erő Németországban, Ausztriában és Japánban. Repülőtémpontok és kisebb szárazföldi egységek Angliában, Saudi-Arábiában, Görögországban, Törökországban, Iránban, Fülöp-szi-geteken, Kanadában és a Bermuda szigeteken rendelkezésre állanak. A flotta egységei honi kikötőken kívül a Földközi tengeren, a Csendes Óceán nyugati partjain, valamint Guam és Szamoa szigeteinél horgonyoznak. A fegyverke-zés megindulása 14. milliárd dollárral vette kezdetét, majd 10.5 milliárd dollárral folytatódott. 1951. június 1-én meginduló költségvetési évben 60 milliárd dollárt fog elérni. E számok nagyságáról úgy alkothatunk fog-almat, ha megemlékszünk, hogy Hitler, 1933-tól 1939-ig összesen nem egészen 30 milliárd dollárt költött fegyverkezésre.

Az U.S.A. még ez évben felállít 18 hadosztályt és 45 repülőosztályt. Felállít 3 új tengerész gyalog hadosztályt, s ezzel hadereje az év végéig 3.462.000. emberre fog emelkedni. Az U.S.A. fegyverkezési móreteiről a kö-vetkező adatokból nyerhetünk világos képet:

A szárazföldi haderő 630.000-ről másfél millióra emel-kezik, mely 18 hadosztályra és 12 vegyes dandára tagozódik. Ez az erő 20 hadosztálynak felel meg. A sorkatonasághoz számít még 6 u.n. tartalékhadosz- tály és 2 tartalék vegyes dandár.

A légi haderő létszáma 1 milliót fog elérni, mely 95 rep-ülő hadosztályra tagozódik. Különbő súlyt vetnek a nagy B-52 típusu óriás bombázók építésére.

A tengerészet létszáma még fogja közelíteni a 800.000 főt, mihez még a tengerész gyalogság egységei csatlakoznak. A flotta a háború végén tartalékba helyezett 300 egységgel újra megújulodik. Nagy súlyt helyeznek a tengeralattjárók elleni védekezés kiépítésére, a rakéta repülőgépek további fejlesztése, a villany erővel hajtott 20 mm. nehéz gép-puskák, a tüzérség által használandó atom lövedékek, a hidrogénbombák foko-zott ütemű gyártása és nem utolsó sorban az az 1.300. tudományos laborató-rium, mely kizárólag az atomkutatás gyakorlati üzembelhelyezésén fáradozik, -alaposan megfordították a diplomáciai tárgyalások eddigi erőviszonyait.

Hisszük és nem fogunk ferme csalódni, midőn azon véle-mény kockáztatjuk meg, hogy az U.S.A. a fenti számadatoknak katonai szak-sajtóban való közzététele által -honnai ezen számok megtalálják az utat a világsajtóba is-, azt a célt szolgálta, hogy a most meginduló tárgyalás sokon ezek a számok a Szovjet részéről is respektálandó tárgyalási alapot képezzenek.

Pito marschall el van határozva, ha a Szovjet csapatlások részéről támogatási írteljesítéssel védekeznek. Legutóbbi beszédében már azt is kijelentette, hogy amennyiben a Szovjet Unió Európa ellen erőszakosan fellépne, úgy ő hadseregével Nyugat oldalán harcol.

Az olasz kommunista pártból az utóbbi hetek folyamán a régi "harcos" gárda tagjainak 20 %-a a pártból kilépett.

A halálra ítélt hét német háborús főbűnös ügyében egy amerikai képviselő javaslatot nyújtott be, hogy az ügyet legfelső fokon polgári bíróság intézze el, mely sokkal elfogulatlanabb, mint a katonai bíróságok. Az atomerő őriás bombázók üzemanyagaként alkalmazzák. A "General Elektrik gyár" ilyen repülőket építését megkezdte. Ezzel valóra válik a modern hadvezérek álma, hogy olyan repülőgépek felett rendelkezhetnek, melyeknek ható távolsága és sebessége korlátlan.

Jessup nagykövet az amerikai bizottság párizsi értekezleten résztvevő elnöke nyilatkozatot adott, amely szerint a párizsi négyhatalmi értekezletből eredményt nem vár, mert a Szovjet delegáció csupán a német kérdést hajlandó tárgyalni.

Rákosi Mátyás által bejelentett munkaerő toborzás gyakorlatilag azt jelenti, hogy a munkanélkülieket kényszermunka táborokba helyezik.

Rákosi Mátyás a kommunista pártkongresszuson bejelentette, hogy ez évben befejezik a mezőgazdaság teljes kolhozosítását.

Rövid hírek.

A szociáldemokrata párt együttműködő vezetői - Szakács, Marosán stb. már mind börtönben ülnek. Már a szineszek sem bírják!! Bajor Gizi és Uray Tivadar a Nemzeti Színház művészei önközzükkel vetettek véget életüknek.

Magyarországon ismét bevezették a jegyrendszert. Többek között személyenként 5. dkg. piperezéppant utalnak ki.

Annyi a kém szép hazánkban, hogy egymástól érvényesülni nem tudnak és a rendőrfőnök nem bír köz tük rendet teremteni. A kémrendszert oly tökéletesen megszervezték, hogy ma már a nagy zökkenőkkel működik.

Az összes csatlós kommunista államokban tisztogatják a kommunista pártot. Nagy piszok lehet ott, ahol féltékenként van ilyen nagytakarításra szükség. Mikor körül sor a Rákosi-Gerő-Révai triumvirátusra?

Koreában a kommunisták tiszser akkor vezetőiséget szorvedtek, mint az amerikaiak.

A börtönben szenvedő Mindszenty bíboros-hercegprímásunkat állítólag a Tátrába vitték, hogy egészségét rendezzék.

Amerikai tengernagyot neveztek ki a atlanti szerződésben tömörült hatalmi haditengerészetének élére.

Koreában a háboru új szakaszába lépett, jelentette ki Mac Arthur az Uno hadarók főparancsnoka. A Szovjet ugyanis nagyobb légi erőt kíván a kínaiak rendelkezésére bocsájtani, mely esetben az amerikaiak támadni fogják a kínai repülőalapot (repülőtereket.) A háborunk ez az új szakása tagadhatatlanul már világháboru.

Csendörök ! Ovatosságfigyelem Ávo. ügynökökkel van Nyugdt tele!!

Igazságok !!!

A szocializmus utja a bolsevizmusha vezet. Csak az a közösség jó, amely Istenbe gyökeredzik.

Az Ur Jézus Krisztus a világot megváltotta, tehát új megváltókra szükség nincsen. A kommunizmus is megvált a világot, de a békétől, nyugalomtól, jogtól, igazságtól és boldogságtól.

A megkínzott emberiségnek szeretetre van szüszükség. Churchill mondotta: " Amíg az angol világbirod lant a szocializmus perverz doktrínái (tonai) alapján igazgatják, addig napja leáldozóban lesz."

Mindszenti bíboros-hercegprímás " A keresztény iskólával és keresztény neveléssel áll vagy bukik a magyar nemzet."

A szeretet mindunt legyöz, a szeretetet nem gyözi le semmi!!!!

A szerkesztőség címére irt leveleket kérjük előírásosan felbélyegezni, mert mindent ráfizetést-kétszeresen kell eszközölni.

Jelen Bajtársi levelünk pár napi késést szenvedett, mert a szerkesztőt megoperálták. Az operáció sikerült és reméljük, hogy jövőben a lapszerkesztésben fennakadás nem lesz.

Tegyük lehetővé hozzájárulásunkkal, hogy a Bajtársi Levél havonta kétszer kerüljön bajtársaink asztalára.

Szárz András bajtársunk két csendőrt ábrázoló levelezőlapját mellékeljük. Kérjük bajtársainkat, hogy a levelezőlapok ára fejében egy nemzetközi coupon a szerkesztőség címére beküldeni sziveskedjenek a cél megjejlésével. Művész bajtársunk és ócskai taág felvételt nyert a német művész egyesületbe. Felcsége súlyos beteg.

Aki levelére választ vár a szerkesztőségtől az csatoljon válaszbélyeget, illetve nemzetközi coupon.

Cinváltozásunkat ne felejtsük el a szerkesztőségnek bejelenteni, mert a küldözgetés sok munkát igényel és az illető a B.L.-t nem kapja idejében kézhez.

Nyilvántartási kérdőívét saját érdekében mindenki mielőtt küldje be. / gycs rovatok üresen hagyása ne legyen akadálya a beküldésnek. /

Kiváncsrolni szándékozók! Angol-magyar, magyar-angol szótár 18-18 Sch.-ért utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett szerkesztőségünkben megrendelhető. A portó költséget felszámítjuk.

Közérdekű közlemények.

Gyönyörű csendőrzészlónk munkában van. Adakozásunkkal tegyük lehetővé a kivitelezés szépségét, hogy zászlónk máltó legyen csendőrségünkhez.

Csendőrzészló cvató, illetve szentelő ünnepünk iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg. Az ünnepségen résztvenni szándékozók érkezésük felül idejében tájékoztassanak, hogy lakásbiztosítás és minden más tekintetben rendelkezésükre állhassunk. Ünnepünket május utolsó vasárnapján, Hősök napján tartjuk meg. Esetleges rossz idő nem jön számításba.

Örömmel értesítjük bajtársainkat, hogy a Salzburgba utazó bajtársaink részére csendőr átvonuló szobát biztosítottunk. Szobaigénylés a szerkesztőségben.

M A N U S C R I P T - K É Z I R A T ! SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! ADRESSE-Cim:
UNGARISCHE KAMERADSCHAF, Salzburg/ Folkusházy/ Sterneck Str.9.

ABSENDER: Ungarische Kameradschaft, Salzburg, /Folkusházy/ Sterneck Str.9.
D R U C K S A C H E.

An Herrn/Frau.

Dr. Rektor Béla
S A L Z B U R G.
Fürberg Str. 51/a.